

החברותא

החברותא בשאנן פנימי לחברים גליון מס' 780 בס"ד ערש"ק פר' כי תשא ט"ז אדר תשפ"ו

פנינים יקרים

ואת החלב המכסה את הקרב וכו' (כט, יג) חלב אלו התאווה הגשמיות "קרב" רמז להתקרבות אל הקב"ה, החלב מכסה את ה"קרב" המשכה אחרי תאוות הגוף מסתירה את קירבת ה' שכל אחד מהם שורף ומכלה את השני. (רבי עזריאל מייזליש מריטשוואל)

ושכנתי בתוך בני ישראל והייתי להם לאלקים (כט, מה) אלהי הנכר רושם ניכר רק ממרחקים כי מקרוב רואים את אפסותם, אולם השי"ת דוקא כאשר יקוים ושכנתי בתוך בני ישראל להיות קרובים אליו, דוקא אז יכירו בכח מלכותו לעד - והייתי להם לאלקים. (רבי הניך מאלכנסדר)

זה יתנו כל העובר על הפקודים מחצית השקל וכו' (ל, יג) העבריינים על פקודי ה' ומצוותיו המה יתנו מחצית השקל, לב חצוי ושבור לרסיסים מרוב מרידות, ותעמוד להם זכות אבות וזכות זו להתקרב ולשוב אל ה' כי קרב ה' לנשברי לב ואת דכאי רוח יושיע, מחצית לב חצוי ונשברי לב מסמל שבור לרסיסים מרוב מרידות. (נתיבות שלום)

בבואם אל אהל מועד ירחצו מים (ל, ב) כתיב בבואם אל אהל מועד ירחצו מים, נשאלת השאלה מדוע לא כתוב ירחצו במים? אלא רמז לתשובה שאדם שב מתוך שלבו נמס במים וענינו זולגות דמעות במים, עוד עליו לרחוץ גם את המים לשוב על התשובה עצמה אשר אולי לא היתה כנה ויוצאת מעומק הלב כרבעי כך מתחילים. (רבי אברהם קאליסק זצ"ל)

ירחצו מים (ל, ב) אפילו שתיית מים פשוטים צריך אדם לרחוץ מכל זוהמא שתהא לכבודו יתברך ולא להנאת עצמו לבל יאמר אדם רק כשאני שותה יין ומשקאות משובחים עלי להיזהר שלא אשתה כדרך זולל וסובא, ואילו במים סתם מה לי להיות נזהר, לפיכך הכתוב מזהירו ואומר ירחצו מים גם כשאדם שותה מים עלול הוא להיות זולל וסובא. (רבי שמואל מסלונים)

מחצית השקל (ל, יג) מדוע אמרה תורה לתת רק מחצית השקל ולא שקל שלם? ללמדך שאין אדם שלם ולא יהודי שלם עד שיהיה שותף עם חבירו ביהד בצוותא ואחורה, ולא עוד אלא אף הפשוט שבפשוטים משלימים את הגדולים. (תולדות יעקב יוסף)

העשיר לא ירבה והדל לא ימעט (טו, ה) אין עני אלא בדעת, במעשים הרשע נקרא עני ואין עשיר אלא בדעת ובמעשים, הצדיק נקרא עשיר ואומרת התורה צדיק כרשע אל יתנו ממחצית השקל אל יראו את עצמם אלא כחצי אדם רחוק משלמות, זה אינו שלם בצדקתו, וזה אינו אבוד ברשעתו, הראשון ישתדל בצדקתו והשני ישתדל לשוב. (רבי מאיר מפרמשלן)

העשיר לא ירבה והדל לא ימעט וכו' (טו, ה) חייב אדם לבסומי בפוריא עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי, אדם שמחשיב את עצמו בבחינת ארור המן הרי הוא ברוך מרדכי ואילו מי שמעריך את עצמו בבחינת ברוך מרדכי הרי הוא למעשה "ארור המן" לכה"פ ביום התשובה בפורים ישכחו הערך העצמי ויתקרבו לאלקים. (רבי אברהם מסלונים)

ובלב כל חכם לב נתתי חכמה (לא, י) בחכם נאמר יחיב חוכמתא לחכימין, ואת החכמה הראשונה ינקו ממה שנאמר ראשית חכמה יראת ה', אדם שהוא ירא שמים באמת זהו החכם האמיתי. (רבי אהרן מבעלזא)

ובלב כל חכם נתתי חכמה (לא, י) אין הקב"ה משפיע עושר אלא לעשיר כמו בחכמה שהכתוב בקהלת מקישן זו לזו בצל החכמה בצל הכסף, ואם תאמר עשירות ראשונה מנין לזו? התירוץ מכך שהיה שמח בחלקו כדברי התנא איזהו עשיר השמח בחלקו. (רבי משה מידנר)

אגרות קודש ממורנו ורבנו זיע"א

לכבוד...

שמחתי מאד לקבל אגרתו הנלבבה השופעת ידידות כנה מעומק הלב, ושמחתי גם על קשר הידידות שיש לו למע"כ עם ר'... שיחי, ויהי רצון שידידות זו תלך ותתחזק עד שהיא תהפוך להיות אהבה שאינה תלויה בדבר, שזאת היא תכליתנו אמת כל הימים.

כי השאיפה האמיתית של כל בר ישראל צריך להיות איך לאוקמא שכינתא מעפרא, וזהו הבחינה של "קול דודי דופק" שהקב"ה מבקש מאתנו שנתעורר מלמטה לבקש ולחיות את בחינת האמונה הפשוטה. ועל ידי המפגשים שאדם נפגש עם רעהו על ידי הסיבה של האהבה של האינטרס, היינו, האהבה התלויה בדבר. ועל ידי עבודת האדם, שמכיר ויודע שזאת האהבה היא הבחירה לפניו להפכה להיות בלתי תלויה בדבר. על ידי שמכיר ורואה שהוא קשור לאהבה של האינטרס ולא אל האהבה הגדולה שהקב"ה צמצם עצמו

לכבוד...

קבלתי אגרתו ההומיה והזועקת אודות בתו היחידה אשר נפלה שבי לפני צר, ועם נכרי משל בה, והצער גדול עד לב השמים. וכל זאת מאריכות הגלות ורשעת הגויים, אשר עוונותינו גרמו.

אבל אין ליהודי באשר הוא שם להתיימש כלל וכלל, ופתאום יבוא ויזרח אורכם ופדה בשלום נפש בתכם האהובה אשר תחזור לחיק עמה ומשפחתה, ורב ביד ה' להושיע.

ואין להרפות מן התפילות ומן הבקשות. ואם

כ"ו אייר תשל"ח

באהבה הזאת, ובכל זאת הוא מחזיק עצמו, מזה בעצמו הופכת האהבה להיות לאהבה שאינה תלויה בדבר בבחינת דוד ויהונתן. וכשכל ישראל יתחילו לחיות יחד את הבחינה הזאת של האהבה שאינה תלויה בדבר, שכל עיקרה הוא הביטול לאין-סוף ברוך הוא, או אז תתעורר חבצלת השרון לגאלנו גאולת עולמים, ולהצמיח קרן ישועתנו.

אני מבקש להיות שותף לתקוותנו הגדולה שהקב"ה ישפיע עליו ועל כל אשר לו שפעת קדשו בגשמיות ורוחניות, עד שיכיר וידע כי הכל אחד הוא, שגם הגשמיות יש בה חיות השי"ת, וכל עבודתו של האדם לברר זאת על ידי הכרתו זאת. ואז יהי' בהבחינה כמו שדוד המלך ע"ה אמר "כגמול עלי אמו כגמול עלי נפשי" (תהלים קלא, ב), ויהיה עם בוראו בלי שום מסך מבדיל, כי זה הדבר אשר הקב"ה חפץ מאתנו למען שמו.

כ"ט אייר תשל"ח

כב' מבקר במקוה יחשוב מחשבות מתחת למי המקוה שבזכות הצדיקים הקדושים אשר מסרו נפשם על קדושת השם - כמו רבי עקיבא אשר סרקו בשרו במסרקות ברזל, ורבי שמעון בר יוחאי אשר נתייסר במערה שלוש עשרה שנה - יעורר זכות האבות הקדושים וזכות האמהות אשר יעוררו בכח צדקתן את לב בתכם לשוב במהרה לצור מחצבתה, ותינצל מן צפוני הרשע.

אינני חושב אם כעת הזמן לעשות ריב עמה, משום שהיא עדיין במצב של שכרון החושים,

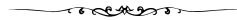
ואינה חשה כלל עד היכן הדברים מגיעים. ואני בטוח שהיא תתעורר והיא לבד תכה על חטא, ואז תהיו הזרועות פתוחות אשר תקבלו אותה באהבה ובחמלה גדולה, ותעזרו לה להתגבר על ההלם הנפשי שעברה בדרך החתחתים.

ואתם, אל תעצבו! העצבות ודכאון הרוח אינם יכולים להושיע. האמונה והתקוה החזקה הם שימשכו את בתכם אליכם בחזרה. ולה' הישועה.

כי צרת בתכם אינה רק צרת הפרט, היא צרת הכלל כולו. הצרה של עם ישראל. וכמו שאתם

מחכים לשיבת הבת, כך הקב"ה מחכה לנו אלפי שנות גלות כדי שנחזור אליו מהתעוררותינו העצמית אליו, ומכמיהתנו הכנה לגאולתנו השלימה. כי אם היתה לנו שאיפה אמיתית להגאל - מזמן היינו נגאלים, ולא היה בכלל שייך הצרה הזאת של התנכלות הגוי לנפש יהודית.

ואני אתכם יחד בתפילותיכם שהקב"ה ירחם עליכם ויפדה את בתכם מן השבי והגלות של הנשמה, ונוכה לשמוע ממכם בשורות טובות, אמן כן יהי רצון.

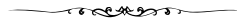
לכבוד...

קבלתי בזמנו אגרתו הנאמנה ובו הכסף לצדקה לצרכי העניים אשר בארץ ישראל, וגם ראיתי שכב' סובל על העיניים ועל הרגליים, והקב"ה ישלח לו מהרה את עזרתו מקודש, ויתן לו רפואה שלימה מן השמים במהרה דידן.

"נר לרגלי דבריך" אמר דוד המלך ע"ה (תהלים קיט, קה). אם האדם שם לנגד עיניו

ח' סיון תשל"ח

את דברי השי"ת (העיניים הם בחינת 'נר') וגם יאירו את כל קומת הנפש עד הרגליים, זה בעצמו הוא הרפואה עליהם. כי דברי השי"ת הם דברי האמונה הפשוטה להאמין שהכל ממנו, וכל חיותנו עד למחשבה הדקה מן הדקה - הוא נמצא שם. בכך הוא מגביר את כח הנפש על הגוף, ומתחדש כנשר נעוריו. וכן יהי רצון שיתקיים אצלו, אמן כן יהי רצון.

לכבוד...

- - - ועיקר תפקידנו הוא, אשר כל אחד ואחת מאתנו - ברוח בינתו אשר חננו הבורא ברוך הוא - יקדיש את מרצו ומחשבתו איך לעזור לאותן הנשמות הערטילאיות אשר נדחו ונתפזרו על ידי אורד הגלות, ואשר על ידי זה תצמח בקרוב קרן הגאולה השלימה.

ח' סיון תשל"ח

גם אני אשמח מאד לשמוע על התפתחות טובה וחיובית אצלך במקצוע האנושי שלך, אשר טמונה בו אפשרות רבה לעזור לזולת בעת צר לו, וע"י כך יהיה לך קשר עם הבורא. אני מאחל לך ברכה והצלחה בכל מעשי ידיך, בכל אשר תפנה תשכיל ותעליח.

הפסוק פנינים יקרים

ואתה דבר אל בני ישראל לאמר אך את שבתותי תשמרו (לא, יג) שנינו במסכת שבת שהקב"ה אמר למשה רבינו ע"ה לגבי שבת הנתונה לבני ישראל "לך והודיעם" לשון עתיד מכאן שבכל יום שישי סמוך לכניסת השבת הולך משה רבינו בעצמו לכל איש מישראל להודיעו כי שבת היום ואם יהיה איש מישראל סגור ומסוגר מתבודד ומקשיב לקול הפנימי בנפשו בלי ספק ירגיש קדושת השבת כבר ברגע כניסתה...

(חדושי הרי"ם)

אך את שבתותי תשמרו לדעת כי אני ה' מקדשכם (לא, יג) בעל החדושי הרי"ם היה אומר אם כי לא נתקנה ברכת "שהחיינו" בשבת מכל מקום זכיה גדולה היא שאדם חי ומתקיים בשבת כי משבת אחת יכול להשיג הארה שתספיק לו לכל חייו ולדורי דורות, ואכן כתוב בספר באר משה מקוויץ על קדושת השבת המתבקשת.

(ממעיינות הנצה)

אך את שבתותי תשמרו (לא, יג) במסכת שבת דרשו חז"ל אך מעוט שמחללין את השבת מפני פיקוח נפש כאן נתחכם ה' להודיע שקדושת נפש ישראל גדולה מקדושת שבת שזה נדחה מפני זה ודבר פשוט הוא שהקטן נדחה מפני הגדול, זה שאמר הכתוב "לדעת" פירוש בזה אתה יודע כי אני ה' מקדשכם.

אך את שבתותי תשמרו לדעת כי אני ה' מקדשכם (לא, יג) בשבת ר"ח אומרים אתה יצרת עולמך מקדם בריאת העולם מאד נחשבה בעיניך אך בכל זאת כלית מלאכתך ביום השביעי כי ש"ק חשובה בעיניך עוד יותר, ואם זאת אהבת אותנו, בני ישראל חשובים לפניך עוד יותר משבת שבשכיל אחד מישראל מותר לחלל שבת.

(רבי שמואל מקמינקא)

אך את שבתותי תשמרו (לא, יג) מצינו חז"ל שאמר עשה שבתך חול ואל תצטרך לבריות, שבתך היינו אכילה ושתיה ושאר תענוגי הגוף, בשבת יש חלקים רוחניים קדושה תורה תפילה ועידונים נפשיים, אכן עשה שבתך חול תוותר על התענוגים הגשמיים השייכים לגוף ותתעסק ברוחניות היינו שלא תוותר על התורה התפלה השייכים לנשמתך וזהו שבתותי תשמרו.

ושמרתם את השבת (לא, יד) חכמי הדורות התקינו שיתפללו קבלת שבת בעוד היום גדול כאשר השמש עדיין בגובהו של רקיע וזאת בכדי להבטיח שאחרון העגלונים פשוטי העם יודרו ויספיקו לסיים הכנת השבת טרם כניסתו בפועל.

ושמרו בני ישראל את השבת (לא, טו) ושמרו מלשון צפיה כמו ואביו שמר את הדבר שלא יהיה השבת עליהם לטורח אלא ישמחו בשבת ויהיו תמיד ממתנים ומצפים בכליון עינים מתי בוא יבוא.

ויתן אל משה ככלותו לדבר אתו (לא, י"ח) כתוב לדבר 'אתו' ולא לדבר 'אליו' ופרש"י: מלמד שהיה משה שומע מפי הגבורה וחוזרים ושונים את ההלכה שניהם יחדיו. מכאן למדנו שתפקידו של המלמד תורה לחזור ולשנן עם תלמידיו עד שיבינו וכן פרש"י על הפסוק "ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם" אמר לו הקב"ה למשה לא תעלה על דעתך לומר אשנה להם הפרק וההלכה שתים שלש פעמים עד שתהא סדורה בפיהם כמשנתה, לא די בזה אלא כשלחן ערוך המוכן לאכול בפני האדם.

אך את הזהב וכו' (במדבר לא, כב) דרשו חז"ל "אך" להעביר תחילה את החולדה, הכוונה בזה להכשיר כלי זהב? העבר מהם תחילה את החולדה ואת הפסולת, כיוצא בזה המכוון גם בפסוק דנן בתיבת אך בטרם תיכנס לשבת העבר ממך תחילה את החולדה את הפסולת כי אז אך שבתותי תשמרו רק בצורה כזאת יכולים לשמור על קדושת השבת.

(שפת אמת)

יו"ל ע"י מערכת החברותא רח' עדני 3 ירושלים 91050

פקס: 02 - 5325477 ☎ 02 - 5829688

ניתן לקבל במייל: av5829688@gmail.com ת.ד. 5080 ירושלים

לעילוי נשמת מוה"ר ר' אשר ב"ר אריה מרדכי זצ"ל זי"ע

